

Føðingar

25. juli fingur Gunrið Christiansen og Jov Lindenskov Helgason, Rituvík, tvíburar, dreingir. Annar var 49 cm langur og vigaði og 2795 gr, hin 50 cm langur og vigaði og 3715 gr.

20. juli fingur Sólbjørg Friða Luid og John Erik Mellemegaard Jacobsen, Sandavági, ein son. Hann var 47 cm langur og vigaði 2575 gr.

8. juli bleiv Petur Kristian Berg stóribeiggi at hesum dreingja tvillingum. Teir vigaðu 1884 gr og 2054 gr. og vóru 44 cm og 45 cm. Foreldur at hesum tvillingum eru Anna og Frimodt Berg, Hvalba, Nes.

Richard Schwartzson 60 ár

Sunnudagin 16. august verður Richard Schwartzson í Havn 60 ár. Hann er farmaseuttur hjá Landsapotekarani og uppi í so mongum.

Richard er føddur og uppvaksin í Klaksvík. Foreldrini vóru Noomi (1930-2012) og Schwartz Jacobsen (1926-2014). Hon var av Heygum í Klaksvík, og hann úr Norðragøtu. Noomi og Schwartz bygdu miðskeiðis í fimmti árunum á Gerðareiði, har tey búðu, inntil tey mitt í sjeiti árunum fluttu til Norðragøtu at búgva. Tey fingur triggjar synir – Richard, Amaliel, sum býr í Norðragøtu og Súni, sum býr á Argjum.

Richard tók studentsprógv í Hoydølum í 1975. Í 1984 leyk hann prógv frá Farmaseutháskúlanum í Keypmannahavn, og tá flutti familjan til Havnar, har tey bygdu húsini í Lambagerði, sum framvegis eru karmur um gott familjulív og hugnaligt heim við stórum gesta-blídni.

Fram til 1995 starvaðist Richard á Tjaldurs Apoteki. Hetta heystið fluttu tey til Onglands, og har búðu tey í Kettering í Miðonglandi í knappliga tvey ár. Richard arbeiddi sum farma-seuttur samstundis, sum hann tók master útbúgving í KT á lærðum háskúla í Milton Keynes, nevndur De Montfond Milton Keynes University.

Í 1998 og 1999 arbeiddi Richard á Heilsumálaráðnum, og síðani

2000 hevur hann verið hjá Landsapotekarani, har hann er KT leiðari og eitt nú hevur nóg samband við alivinnuna.

Richard var í mong ár limur í Vísinda siðsemisnevndini, hann hevur verið limur í KT foruminum, sum veitir vinnumálaráðnum ráð, og hann er limur í Granskingarráðnum.

Richard hevur umsett Fyrstu hjálpar handbókina og eina Smábarnabíbliu, og hann stuðlar konuni væl í bókahandlinum LOGOS í J. Nolsøesgøtu, sum hon eigur og rekur.

Árini í Keypmannahavn var Richard nógv í Kristnastovu, og síðani

tey fluttu til Havnar, hevur hann havt sína dagligu gongd í Ebenezer, har hann eitt nú hevur verið uppi í barna- og ungdómsarbeiði. Richard er væl belestur, og hann hevur serligan áhuga fyri teimum fundamentalu spurningunum, eitt nú um skapan og menningarlæru. Fleiri ferðir hevur hann lutikið í almenna orðaskiftinum um tilíkar spurningar. Hugurin, viljin og evnini at vinna nýggja vitan hava seinnu árinum havt við sær, at Richard í ísrelskum fjarnámi hevur nomið sær kunnleika í hebraiska málinum.

Í barna- og ungdómsárunum hevði Richard góðan hug og gott hegni til ítrótt. Hann spældi við KÍ, og í 1975 var hann á landsliðnum, sum spældi í Íslandi.

Í 1977 giftist Richard Onnu dóttir Judith og Osvald Kjærbo í Havn. Anna og Richard eiga triggjar dótur – Noomi fødd 1982, Judith fødd 1984 og Maria fødd 1988. Higartil eru fyra barnabørn komin – triggjar gentur og ein drongur. Í 1978 fingur Anna og Richard ein son, sum æt Osbjørn. Hann livdi í trettan mánaðir, áðrenn hann doyði av sjúku.

Hjartaliga til lukku á runda føðingardegnum góði Richard og takk fyri gott vinalag øll hesi árin!

Jóannes

in.fo in.fo in.fo

Tala til jarðarferðina

Nú vit eru samlaði við kistuna hjá ommu, skal eg siga nøkur orð. Men hvat skal man siga, um eina tí vakrastu, vísastu og mætastu kvinnu, eg havi kent? Og heldur lógið kennist tað, at skulu siga farvæl við hana fyri seinastu ferð dagin áðrenn Ólavsøkuaftan. Tí á Ólavsøku minnst eg serliga væl, heilt frá ungum árum av, hvussu nógv omma stákaðist, fyri at vit øll skuldu vera so fin á Ólavsøku. Hon gekk sera høgt uppi, at fðroyksku klæðini hjá okkum, sum hon bæði hevði bundið og seymað, vóru bæði pen og sótu væl. So tað kundi taka nógvar tímar at fáa okkum allar, bæði monstrar og systkinabørn, klárar til Ólavsøkusetanina. Omma stóð altíð so fitt í trappuni og heilsaði okkum avstað við orðunum: »Jesu fylgi«, og so runnu vit avstað oman í býin, og omma varð eftir og hevði mat kláran, tí familja, vinir og kenningar komu øll á gátt til ein betri bita allar tímar á degnum. Hetta eru tó nøkur ár síðan, tí omma varð vorðin troytt. Hetta eru tó góð minnir at hava við sær, nú vit enn eina ferð fara at gera okkum klár til Ólavsøku, men tó hesaferð uttan ommu og uttan Kókubúðina.

Eitt sum serliga rennur mær í hug, tá eg hugsi um ommu, er nógdsemi. Og í tí sambandi havi eg hug at lesa nøkur vers úr Filippibrævinum.

Hetta vóru orð sum omma hevði skilt og hevði tikið til sín. Vit lesa her orð, sum Paulus hevur skrivað, meðan hann sat í fongsl. Og hetta hevur ikki verið nakað luksus fongsul við brúsu, sofú, song, sjónvarpið ella interneti. Nei, har hevur heilt víst verið ordiliga skitið á gólvinum ella einki gólv, harðar umstøður, næstan eingin matur og allarhægst ein spann á gólvinum. Rokni ikki við, at vit finna nakað líknandi fongsul í okkara parti av heiminum í dag. Men her lesa vit, at Paulus skrivar í Filippibrævinum kapitl 4. frá vers 10:

»Tað hevur verið mær stór gleði í Harranum, at nú endiliga aftur stendur so væl til hjá tykkum, at tit hava fingið hugsað um hjálptil mín. Ikki tí, tit hugsaðu um tað áður við, men tykkum bar ikki til.

– Hetta sigi eg ikki av trongd; tí eg havi lært at lata vera mær nóg mikið – tað, sum eg havi. Eg dugi at vera í smáum korum, og eg dugi eisini at hava yvirflóð; við hvønn stand og øll viðurskifti eri eg kunnigur, bæði at vera mettur og at vera svangur, bæði at hava yvirflóð og at liða trongd.

Alt eri eg mentur í Honum, sum ger meg sterkan.«

Paulus skrivar her, frá skitna fongslinum, at hann hevur lært at vera nógdur óansæð umstøðurnar.

Um hann hevði lítið ella nógv, um hann var mettur ella svangur, um hann leið trongd ella ikki, so var hann nógdur.

Hetta var eisini nakað sum eyðmerkti ommu. Hon var nógd við lívið. Hon fann nógdsemi í teimum smáu tingunum í lívinum, eins og hon eisini setti virði á tey stóru tingini í lívinum. Hennara nógdsemi lá millum annað í, at maðurin hevði tað gott, at børn hennara trivust og høvdu tað gott, nógdsemi í at bakarið og húsarhaldið koyrði, sum tað skuldi, nógdsemi í at samkoman koyrði og ikki minst, nógdsemi í at vísa gestablidni.

Eg havi ongantíð, og trúgvi heldur ikki at nakar annar inni her hevur nakrantíð, hoyrt ommu siga, at hon var stressað. Tá eg hugsi um mátan, vit liva í dag, trúgvi eg, at vit øll hava nógv at læra frá tí generatiónini, sum gongur undan okkum nú. Eg ivist ikki eina løtu í, at arbeiðsvikan hjá ommu var meira enn 40 tímar, og tá hevði hon 5 børn at uppala, sum slett ikki eru blivin so galin, og so hevði omma eisini, so at siga, altíð sovandi gestir.

Hon hvíldi, tá hon hvíldi og arbeiddi, tá hon arbeiddi og var til staðar í løtuni, har hon var, tí vit minnst øll nærveruna av at vera í sama rúmi sum hon. Og síðst, men ikki minst, so hevði hon altíð Jesus við sær í øllum

Takk

Av hjarta takka vit øllum tykkum, sum vístu okkum samkenslu og umsorgan, tá kæra mamma, veramma, omma og langomma okkara

Anna Sofía Jacobsen
vanliga nevnd Anneffá í Kókubúðini

andaðist.

Takk tit, sum hjálptu til við jarðarferðina og ervið. Takk fyri heilsanir, kransar og blómur. Takk tit, sum góvu City Church eina peningagávu, og takk øll tit, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað her.

Familjunnar vegna
Óli, Jóna, Tina, Lív og Oddbjørg